

„Česká kultura mě fascinuje od 12 let,“ říká japonská překladatelka Hrabala

Díky finanční podpoře programu AKTION Česká republika – Rakousko pořádá Pedagogická fakulta Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích už víc jak čtvrt století Letní jazykovou školu češtiny a němčiny.

12. 9. 2017

Vždy na tři červencové týdny se na ni sjede několik desítek Čechů a Rakušanů, kteří se v tandemu učí jazyk sousední země. Letos byla jako samoplátce jednou z účastnic také japonská studentka **Junko Shimada**, která před třemi lety získala cenu v Hrabalovské soutěži pro mladé překladatele do japonštiny.

Jak se Japonka dostane ke studiu češtiny a překládání českých autorů?

Mě už jako dítě zaujaly česká kultura a české dějiny. V Japonsku je velmi populární Alfons Mucha. Když mi bylo 12 let, viděla jsem v televizi pořad o Muchovi, ve kterém jsem se dozvěděla hodně nejen o tomto umělci, ale také o české historii. Na rozdíl od obyvatel velkých států Češi hodně museli řešit svou identitu, ptát se, kdo jsou. A to mě fascinovalo. A přinutilo zamyslet se nad svou vlastní identitou.

Jak se Váš zájem o českou kulturu vyvíjel dál?

Začala jsem studovat germanistiku na univerzitě v Ósace a můj tamní profesor byl přední odborník na Franze Kafku. Zkoumal přitom nejen jeho literární dílo, ale také Kafkův vztah k české kultuře a spisovatelům, zabýval se zkrátka celou tou problematikou tehdejší Prahy coby dvojjazyčného literárního prostoru.

Já sama jsem se nejdřív učila jen německy, ale záhy jsem zjistila, že ke svému studiu potřebuji umět také česky. V Ósace to byl ovšem problém – nikde se tam čeština oficiálně nevyučovala, chodila jsem jen na občasné soukromé lekce. Rozhodla jsem se tedy jet studovat češtinu do Čech. Podařilo se mi za tím účelem získat mezistátní stipendium a v Praze jsem dva roky studovala bohemistiku a germanistiku. Po návratu do Japonska jsem dokončila magisterské

studium, začala si dělat doktorát a ihned začala hledat způsob, jak zase odjet do Čech. Teď jsem tady na stipendiu japonské vlády.

O čem píšete svou doktorandskou práci?

O české spisovatelce Libuši Moníkové, která během komunismu emigrovala do západního Německa. Velkou českou odbornicí na tuto spisovatelku je docentka Dana Pfeiferová, která mi velmi pomohla při mém výzkumu a dala mi i hodně tipů, co se týká mé doktorské práce.

V roce 2014 jste vyhrála soutěž o nejlepší překlad díla Bohumila Hrabala do japonštiny. Jak jste se dostala k tomuto autorovi?

V roce 2014 uplynulo 100 let od Hrabalova narození a v řadě států světa se konala soutěž o překlad jeho díla, kterou organizovala Česká centra. V Japonsku byla k překladu zadána Hrabalova povídka Fádni odpoledne. A já jsem soutěž vyhrála.

Jak hodláte češtinu využít do budoucna?

Chtěla bych překládat českou a německou literaturu do japonštiny. Ze všeho nejdřív bych chtěla přeložit všechny knihy Libuše Moníkové, ta je zatím v Japonsku úplně neznámá. A přitom je to tak kvalitní a moderní spisovatelka! Taky bych chtěla překládat další české autory, zatím v japonštině moc překladů české literatury nemáme.

Ale nevím, je to těžké, v Japonsku se literárními překlady není možné uživit. Musíte být nejdřív alespoň profesorem na univerzitě, mít nějakou pořádnou práci – a teprve potom můžete ve svém volném čase překládat knihy...

Více informací o programu AKTION Česká republika – Rakousko naleznete na www.dzs.cz.

Šárka Daňková